Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2026/1475

9.4.2026

P10_TA(2025)0188

Möjligheter till förenkling av sammanhållningsfonderna

Europaparlamentets resolution av den 10 september 2025 om möjligheter till förenkling av sammanhållningsfonderna (2024/2106(INI))

(C/2026/1475)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 4, 162, 174–178 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik ([1]) (förordningen om gemensamma bestämmelser),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059 av den 24 juni 2021 om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för yttre åtgärder ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 ([5]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 av den 30 mars 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 508/2014 vad gäller särskilda åtgärder för att mobilisera investeringar i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem samt i andra sektorer av deras ekonomier som reaktion på covid-19-utbrottet (Investeringsinitiativ mot effekter av coronavirus) ([6]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/925 av den 7 maj 2025 om ett gränsregionsinstrument för utveckling och tillväxt i EU (BRIDGEforEU) ([7]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ([8]),

([1]) EUT L 231, 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.
([2]) EUT L 231, 30.6.2021, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj.
([3]) EUT L 231, 30.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1056/oj.
([4]) EUT L 231, 30.6.2021, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj.
([5]) EUT L 231, 30.6.2021, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
([6]) EUT L 99, 31.3.2020, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/460/oj.
([7]) EUT L, 2025/925, 19.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/925/oj.
([8]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 487, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1305/oj.

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 av den 7 januari 2014 om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ([9]) (den europeiska uppförandekoden för partnerskap),

— med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2024 om genomförandet av territoriell utveckling (avdelning III kapitel II i förordningen om gemensamma bestämmelser) och tillämpningen av denna i EU:s territoriella agenda 2030 ([10]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 24 januari 2025 *EU:s budget och platsbaserade strategier: förslag till ny utformning och nya genomförandemekanismer i den fleråriga budgetramen efter 2027*,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 27 februari 2025 *Att stärka resultatinriktningen i sammanhållningspolitiken efter 2027 – utmaningar, risker och möjligheter* ([11]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 februari 2025 *Vägen till nästa fleråriga budgetram* (COM(2025)0046),

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 5 december 2024 *Översyn av EU:s territoriella agenda 2030 – i riktning mot en mer integrerad och medborgarstyrd strategi med starkare koppling till sammanhållningspolitiken* ([12]),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens årsrapporter om budgetåret 2023,

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens rapport av den 8 juli 2024 *Översikt 03/2024: En översikt över garantiramen och de viktigaste faktorer som bidrar till fel i sammanhållningsutgifterna 2014–2020*,

— med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport 22/2024 av den 21 oktober 2024 *Dubbel finansiering från EU-budgeten – Kontrollsystemen saknar grundläggande delar för att minska den ökade risk som följer av modellen med finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i faciliteten för återhämtning och resiliens*,

— med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport 13/2024 *Utnyttjandet av medel från faciliteten för återhämtning och resiliens – Det görs framsteg men de är försenade, och det finns fortfarande risk för att åtgärder inte slutförs och att facilitetens mål därför inte uppnås*,

— med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av yttrandena från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet,

— med beaktande av yttrandet i form av en skrivelse från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A10-0138/2025), och av följande skäl:

A. Sammanhållningspolitiken är EU:s viktigaste investeringsverktyg för att minska ekonomiska, sociala och territoriella skillnader, och dess långsiktiga karaktär får inte äventyras av nödåtgärder eller ändringar som syftar till att omfördela sammanhållningsmedel till andra prioriteringar. De sammanhållningspolitiska medlen måste förbli reserverade för sina primära mål.

B. Regionalt samarbete kan fungera som en katalysator för innovation och resiliens, och sammanhållningspolitiska instrument bör göra det möjligt för sådant samarbete att blomstra över territoriella och administrativa gränser.

([9]) EUT L 74, 14.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2014/240/oj.
([10]) EUT C, C/2024/5704, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5704/oj.
([11]) EUT C, C/2025/2018, 30.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2018/oj.
([12]) EUT C, C/2025/773, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/773/oj.

C. Sammanhållningspolitiken har en central roll när det gäller att förverkliga den europeiska pelaren för sociala rättigheter, dess handlingsplan och de överordnade målen att bekämpa fattigdom, öka sysselsättningen och främja livslångt lärande. Villkorlighet avseende rättsstatsprincipen och sociala och människorättsliga normer är ett nödvändigt inslag som inte får urholkas av förenklingsinsatser. Tillgången till sammanhållningspolitiska medel måste säkerställa skydd och inkludering av alla människor inom sina regioner, oavsett kön, ålder, nationalitet, hälsostatus, social klass, etnicitet, sexuell läggning eller identitet.

D. De sammanhållningspolitiska medlen står för cirka 30 % av EU:s totala budget och är en hörnpelare i stödet till EU:s regioner. De bör hållas i sär och inte slås samman med andra medel i den framtida fleråriga budgetramen, för att säkerställa deras effektivitet i arbetet med att minska de territoriella skillnaderna och främja ekonomisk konvergens.

E. En förenklad sammanhållningspolitik är avgörande för att säkerställa EU:s motståndskraft, en rättvis och hållbar grön och digital omställning och rätten att stanna kvar för alla EU-medborgare samt för att främja EU:s konkurrenskraft.

F. Lokala och regionala myndigheter är de som är bäst rustade för att identifiera lokala utmaningar och möjligheter, samtidigt som de är viktiga partner i genomförandet av EU:s politiska agenda och sammanhållningspolitik, eftersom de står för 54–58 % av den totala volymen offentliga investeringar som genomförs av regeringar.

G. Utvecklingen av viktiga strategiska ramar såsom partnerskapsöverenskommelser, planer för en rättvis omställning och nationella reformprogram saknar ofta en samordnad strategi och involverar inte behöriga lokala och regionala myndigheter på ett meningsfullt sätt.

H. Den innevarande programperioden 2021–2027, som bygger på tidigare initiativ med ytterligare utvidgningar av förenklade kostnadsalternativ, har en förkortad lista med politiska mål och en tydligare interventionslogik genom indikatorer, enklare rapporteringskrav och ett arrangemang för samordnad granskning.

I. Sammanhållningspolitiken är fortfarande en av de mest synliga och påtagliga symbolerna för europeisk solidaritet, och principen om att inte orsaka skada för sammanhållningen bör tillämpas i framtiden för att säkerställa att sammanhållningspolitiken förblir inriktad på sitt kärnuppdrag – att minska regionala skillnader och främja ekonomisk och social konvergens i hela EU.

J. Förvaltande myndigheter, förmedlande organ, stödmottagare och allmänheten tyngs dock fortfarande av betydande administrativa bördor och utmaningar som drabbar inte bara projektens genomförandegrad, utan också sammanhållningspolitikens ändamålsenlighet, trovärdighet, genomslag och synlighet samt uppfattningen om sammanhållningspolitiken som helhet.

K. Den administrativa bördan för stödmottagarna att ansöka om och genomföra projekt som stöds av sammanhållningsfonderna har ökat med varje finansieringsperiod, vilket har skapat en växande avskräckande effekt. Ansökningsprocessens komplexitet och tidskrävande karaktär leder ofta till en kostnads-nyttoberäkning som avskräcker stödmottagarna från att ansöka, vilket begränsar sammanhållningspolitikens övergripande ändamålsenlighet och tillgänglighet.

L. En förenkling av de sammanhållningspolitiska medlen bör vara ett komplement till andra instrument för att säkerställa ytterligare harmonisering och integration.

M. Reglerna för offentlig upphandling och statligt stöd är en av de främsta anledningarna till administrativa kostnader och bördor som beror dels på nationell överreglering i alla medlemsstater – närmare bestämt i form av ytterligare krav som åläggs stödmottagare av nationella och subnationella myndigheter utöver dem som följer av EU-lagstiftningens bestämmelser – dels på svårigheterna att tolka och tillämpa den allmänna gruppundantagsförordningen ([13]) i olika territoriella sammanhang.

([13]) Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj).

N. Tidigare finansieringsperioder för sammanhållningspolitiken har upprepade gånger påbörjats för sent, särskilt den nuvarande finansieringsperioden 2021–2027, vilket leder till enorma eftersläpningar och ett långsamt utflöde av sammanhållningsmedel.

O. En rad faktorer – bland annat det försenade slutgiltiga godkännandet av lagstiftningspaketet, partnerskapsöverenskommelserna och partnerskapsprogrammen, det samtidiga genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens samt det föränderliga och komplexa regelverket – har haft en central betydelse för sammanhållningspolitikens nuvarande låga genomförandegrad i alla medlemsstater.

P. Det föränderliga och komplexa regelverket har allvarligt hindrat ett snabbt, effektivt och ändamålsenligt genomförande av sammanhållningspolitiken, och denna komplexitet har gjort det särskilt svårt för små lokala myndigheter, små och medelstora företag och det civila samhällets organisationer i hela EU att få tillgång till sammanhållningspolitiska medel.

Q. Förenklingsåtgärderna bör skapa en balans mellan å ena sidan behovet av enklare och bättre tillgång till medel för att uppnå hållbara resultat och å andra sidan skyddet av EU:s budget, med vederbörlig hänsyn till institutionella och icke-institutionella aktörers synpunkter och bidrag, och de bör inte undergrävas genom återinförande av komplexitet inom ramen för de nationella revisionskraven, när de väl är på plats.

R. Enligt budgetförordningen ([14]) ska kommissionen vidta korrigerande åtgärder – bl.a. förenkla de tillämpliga bestämmelserna, förbättra kontrollsystemen och omstrukturera programmet eller genomförandesystemen – om felnivån under genomförandet av EU:s budget förblir hög.

S. Den reviderade fördelningsnyckel som kallas ”Berlinmetoden”, i dess nuvarande form enligt bilaga XXVI till förordningen om gemensamma bestämmelser, som tillför andra väsentliga faktorer till BNP, avspeglar fortfarande inte de verkliga skillnaderna på lämpligt sätt.

T. Vid alla försök att förenkla sammanhållningspolitiken från kommissionens sida måste hänsyn tas till att ändringar av befintliga tillvägagångssätt för genomförandet till en början kan medföra en ytterligare börda för såväl administrativa myndigheter som stödmottagare.

U. Delad förvaltning, partnerskapsprincipen, flernivåstyre, subsidiaritet och en platsbaserad ansats bör även i fortsättningen fungera som en hörnsten för alla reformer och förenklingar av sammanhållningspolitiken. Modellen för delad förvaltning har visat sig vara en grundläggande pelare inom sammanhållningspolitiken, som säkerställer att EU-medlen är skräddarsydda för regionernas och de lokala områdenas specifika behov, samtidigt som de främjar egenansvar och ansvarsskyldighet på alla förvaltningsnivåer. Ramen för flernivåstyrning stärker samarbetet mellan EU och nationella, regionala och lokala myndigheter, och säkerställer att politiken utformas och genomförs effektivt på ett sätt som återspeglar den territoriella mångfalden och maximerar effekterna på plats.

V. Subsidiaritetsprincipen skulle kunna tillämpas bättre på sammanhållningspolitisk finansiering, till exempel genom att det införs tröskelvärden under vilka vissa skyldigheter och krav skulle kunna frångås, som i fallet med andra EU-medel.

W. Tekniska förenklingar av verktyg för territoriell utveckling (såsom integrerade territoriella investeringar och lokalt ledd utveckling) har redan integrerats i den sammanhållningspolitiska ramen för programperioden 2021–2027, men små projekt har fortfarande proportionellt sett större administrativa bördor (för stödmottagare) och administrativa kostnader (för programmyndigheter) än större projekt. Europeiska revisionsrättens farhågor över lokalt ledd utveckling måste bemötas – särskilt det förhållandet att de administrativa kostnaderna är oproportionerligt höga jämfört med de lokala aktionsgruppernas budgetar.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

X. Mot bakgrund av de nuvarande geopolitiska utmaningarna kan sammanhållningspolitiken spela en roll när det gäller att utveckla viktig infrastruktur med dubbla användningsområden som tillgodoser civila behov i fredstid, samtidigt som den stärker den territoriella motståndskraften och krishanteringen. Nya prioriteringar får inte ske på bekostnad av eller leda till en minskning av långsiktiga investeringar i EU:s ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning.

Y. Sammanhållningspolitiken har genomgående visat sig kunna utnyttja och effektivt investera nästan alla EU-medel som den tilldelats. Den gradvisa ökningen av betalningar under den senare delen av programperioden är en naturlig del av de fleråriga programmen, och därför kan man realistiskt sett förvänta sig ett liknande positivt utfall i slutet av den innevarande programperioden.

Z. Principen om en samordnad granskning bör bibehållas och stärkas vid sidan av kommissionens regelbundna granskningar, och åtgärder bör vidtas för att minska dubbla kontroller och granskningar som överlappar med den nationella tillsynen på regional, nationell och europeisk nivå för samma projekt och stödmottagare, även genom att säkerställa en konsekvent tolkning av förordningar och minimera den administrativa bördan för stödmottagare och förvaltande myndigheter.

AA. Principen om sund ekonomisk förvaltning kräver oberoende revisionsförfaranden för att säkerställa efterlevnad av EU:s regler. Att enbart förlita sig på nationell tillsyn kan leda till skillnader i verkställighet och övervakning och därigenom undergräva en enhetlig tillämpning av de ekonomiska kontrollerna i alla medlemsstater och ytterst äventyra skyddet av EU:s ekonomiska intressen.

AB. Att säkerställa robusta revisionsmekanismer är avgörande för att upprätthålla ansvarsskyldighet, spårbarhet och effektivitet i samband med användning av EU-medel och bidra till att förebygga bedrägerier, misskötsel och inkonsekvens i de nationella tillsynssystemen.

AC. Sammanhållningspolitiken måste fortsätta att vara motståndskraftig mot bedrägerier, korruption och alla försök att styra finansieringen från dess ursprungliga uppdrag och överenskomna programprioriteringar till investeringar som gynnar särskilda personliga eller partipolitiska intressen. I detta syfte måste villkoren och de inbyggda mekanismerna för att förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter – inbegripet bedrägerier – stärkas. Det är avgörande att partnerskapsprincipen, kraven på transparens och politiken för bedrägeribekämpning tillämpas på rätt sätt.

AD. Överlappande prioriteringar mellan faciliteten för återhämtning och resiliens och sammanhållningspolitiken visar att EU-finansieringen är fragmenterad och understryker behovet av en förenklad och enhetlig strategi.

AE. Artikel 20 i förordningen om gemensamma bestämmelser tillåter redan att tillfälliga åtgärder vidtas på grund av exceptionella eller ovanliga omständigheter.

1. Europaparlamentet betonar att sammanhållningspolitiken under de senaste fem åren har spelat en avgörande roll för att hantera mångfacetterade nödsituationer och socioekonomiska utmaningar på ett sätt som är flexibelt och stärker solidariteten mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser dock att de ständiga förändringarna av regelverket har urholkat dess strategiska inriktning. Parlamentet betonar vikten av att upprätthålla höga ambitioner när det gäller dess långsiktiga investeringar och platsbaserade grundprinciper och prioriteringar, och framhåller att man måste följa principen om att inte orsaka skada för sammanhållningen och fokusera på tillväxt, jobbskapande och sociala tjänster, för att möta utmaningar kopplade till obalanser mellan EU:s regioner, en förbättrad livskvalitet, en rättvis, grön och digital omställning, skapande av arbetstillfällen av hög kvalitet, utrotning av fattigdom, med fokus på barnfattigdom, och bostadskrisen.

2. Europaparlamentet varnar för att systematiskt avleda sammanhållningsmedel för att hantera kriser, eftersom detta undergräver deras primära mål att stärka EU:s ekonomiska, territoriella och sociala sammanhållning och minska regionala skillnader och främja hållbar utveckling, med tanke på att medlen är begränsade för detta ändamål. Parlamentet efterlyser i stället ett permanent, förstärkt och särskilt nödinstrument inom EU:s budget för att säkerställa snabba och samordnade insatser vid framtida kriser utan att sammanhållningspolitikens strukturella integritet äventyras, så att sammanhållningspolitiken kan användas för sina primära mål.

3. Europaparlamentet insisterar på att framtida reformer måste upprätthålla delad förvaltning, flernivåstyre och en platsbaserad strategi för att säkerställa effektivitet. Parlamentet efterlyser dessutom en modern, decentraliserad och förstärkt sammanhållningspolitik som sätter människorna i centrum och som backas upp av starka partnerskap på alla nivåer, eftersom en sådan är viktig för att upprätthålla och främja EU:s enighet i samband med växande geopolitiska utmaningar. Parlamentet insisterar på en bindande tillämpning av partnerskapsprincipen i enlighet med artikel 8 i förordningen om gemensamma bestämmelser och strikt tillsyn genom kommissionen.

4. Europaparlamentet konstaterar att viktiga förenklingsåtgärder redan har införts under programperioden 2021–2027, särskilt de förbättrade digitala verktygen för e-sammanhållning, en bredare harmonisering av reglerna för flera fonder, ökad flexibilitet i programförvaltningen och rationalisering av reglerna för stödberättigande. Parlamentet betonar behovet av att övergå från hybrid- och pappersbaserad administration till helt digitala processer och därigenom öka effektiviteten och underlätta elektronisk kommunikation mellan stödmottagare och förvaltande myndigheter. Parlamentet anser att flera faktorer – bl.a. arbetsbelastningen till följd av förseningar inom programplaneringen för finansieringsperioden 2021–2027, frekventa ändringar av lagstiftningen under denna period, komplexa förordningar med flera skikt avseende såväl granskningar som kontroller och överreglering, där bördor som går utöver EU:s krav åläggs stödmottagarna – har hindrat dessa förenklingsinsatser.

5. Europaparlamentet betonar att digitalisering av förvaltning, rapportering, övervakning och granskning av EU-medel är avgörande för att förbättra tillgången för potentiella stödmottagare och göra förvaltningen av medlen mer effektiv och transparent.

6. Europaparlamentet understryker att förenkling bör vara en vägledande princip i sammanhållningspolitiken. Parlamentet betonar att förenklingsinsatserna framför allt måste inriktas på att begränsa bördan för stödmottagarna, underlätta deras tillgång till medel, minska det administrativa arbetet samt undanröja onödigt dubbelarbete. Parlamentet uppmanar i detta avseende medlemsstaterna att undvika överreglering – tillägg av onödiga nationella regler till EU:s krav – som medför ytterligare bördor för stödmottagarna. Parlamentet noterar att genomförandet av reglerna för statligt stöd i medlemsstaterna i vissa fall kan öka komplexiteten, och betonar att andra faktorer som bidrar till förseningar har varit överlappningen mellan programperioderna 2014–2020 och 2021–2027 samt inrättandet av faciliteten för återhämtning och resiliens.

7. Europaparlamentet betonar att en förenklad reglering av sammanhållningspolitiken är avgörande för att säkerställa ett bättre genomförande. Parlamentet anser att det sena antagandet av sektorslagstiftningen och den utdragna processen för att anta programplaneringsdokument har lett till förseningar i genomförandet under tidigare programperioder, och uppmanar därför kommissionen att lägga fram förslag i god tid för finansieringsperioden 2028–2034, så att de regionala programmen kan godkännas snarast efter det att nästa fleråriga budgetram har inletts. Parlamentet rekommenderar att man undersöker om vissa tekniska föreskrifter och krav skulle kunna tas bort från förordningen om gemensamma bestämmelser och införlivas i en uppsättning riktlinjer eller en handbok, för att skapa säkerhet och rutiner för förvaltande myndigheter och stödmottagare. Parlamentet påminner om att bristen på klarhet när det gäller genomförandet av finansieringsinstrument ofta leder till att administrativa myndigheter, i enlighet med försiktighetsprincipen, tenderar att göra en mer restriktiv tolkning av oklara bestämmelser.

8. Europaparlamentet uttrycker oro över både bristen på komplementaritet i EU:s finansiering, med över 50 fleråriga program under 2021–2027, och den ökande andelen – för närvarande 40 % – som förvaltas centralt inom ramen för den nuvarande fleråriga budgetramen. Parlamentet anser att den totala budgeten för sammanhållningspolitiken bör bibehållas eller till och med ökas för att sammanhållningspolitiken ska kunna tillgodose framtida investeringsbehov på lämpligt sätt. Parlamentet betonar behovet av en effektiv samordning av EU-finansiering och nationell finansiering, och poängterar att ett eventuellt framtida regelverk måste innehålla en grundlig bedömning av dess administrativa konsekvenser. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja bästa praxis genom en bedömning av medlemsstaternas nationella system och vidta åtgärder för att undanröja metoder som skapar onödig komplexitet. Parlamentet bekräftar på nytt den viktiga roll som de europeiska struktur- och investeringsfonderna spelar för att minska regionala skillnader och förbättra den territoriella tillgängligheten och konnektiviteten, särskilt i missgynnade områden såsom landsbygdsområden, öar, bergsområden, de yttersta randområdena och de östra gränsregionerna.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja och förverkliga en nedifrån-och-upp-inriktad och decentraliserad strategi i de kommande förslagen om en förenklad utformning av den nya sammanhållningspolitiken och säkerställa obligatoriska samråd med och deltagande av lokala och regionala myndigheter och partner, som definieras i artiklarna 3 och 4 i den europeiska uppförandekoden för partnerskap, inklusive det civila samhällets organisationer och små och medelstora företag.

10. Europaparlamentet anser att en bättre samordning mellan fonderna – som förvaltas med en tydligare, mer sammanhängande, samordnad och harmoniserad ram för de olika sammanhållningsfonderna – skulle kunna bana väg för en effektivare och flexiblare sammanhållningspolitik, inklusive en enda uppsättning regler och en verifieringskedja för genomförande, övervakning och kontroll. Parlamentet anser att ett enhetligt, integrerat it-gränssnitt i varje medlemsstat för stödmottagare – som omfattar alla skeden av programcykeln och möjliggör ett enkelt elektroniskt utbyte av uppgifter och dokument, med stöd av ett automatiserat rapporteringsverktyg och med förbehåll för en grundlig konsekvensbedömning – skulle kunna tillföra ett mervärde i detta avseende och öka transparensen genom att tillhandahålla regelbundna och lättillgängliga uppdateringar av sammanhållningspolitikens projektresultat. Parlamentet anser att inrättandet av nya, små separata fonder bör undvikas för att inte främja ytterligare fragmentering av finansieringsverktygen och inrättandet av parallella strukturer. Parlamentet anser att fonder som är defragmenterade i fråga om omfattning och skala i vissa fall kan vara effektivare när det gäller att genomföra lösningar på EU:s strategiska utmaningar.

11. Europaparlamentet erkänner att det i samband med nästa översyn efter 2027 finns potential att inrätta en gemensam europeisk plattform som är integrerad med nationella plattformar och som gör det möjligt för stödmottagare, särskilt småskaliga stödmottagare, att snabbt få tillgång till olika EU-medel. Parlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna bör förse stödmottagarna med all nödvändig information för att få tillgång till EU-medel via denna plattform, och även säkerställa utbyte i realtid av uppgifter om slutmottagare av medel, inbegripet bättre datainsamling och inrättande av gemensamma resultattavlor för övervakning inom de sammanhållningspolitiska programmen. Parlamentet anser att detta kan vara nödvändigt för att förbättra stödmottagarnas acceptans och medvetenhet och skulle kunna öka transparensen, förhindra dubbel finansiering och stärka den finansiella kontrollen, även möjligheterna att upptäcka bedrägerier.

12. Europaparlamentet insisterar på att alla nya it-system eller andra digitala plattformar som införs under programperioden efter 2027 bör bidra till att effektivisera begäranden om uppgiftsinsamling och inte lägga till ytterligare eller repetitiva uppgiftskrav på sökande.

13. Europaparlamentet betonar dock att ökad flexibilitet inte bör ske på bekostnad av långsiktig strategisk planering och sammanhållningsinvesteringarnas stabilitet och inte bör leda till finansiell osäkerhet och ökad komplexitet för de slutliga stödmottagarna. Parlamentet anser att det bör säkerställas att alla anpassningar av finansieringsprioriteringar under programperioden efter 2027 alltjämt är anpassade till regionala utvecklingsmål.

14. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för BRIDGEforEU-förordningen och understryker behovet av ytterligare förenkling, särskilt inom gränsöverskridande program, genom skräddarsydda lösningar som tar sig an de unika ekonomiska, sociala och geopolitiska utmaningarna för gränsöverskridande regioner. Parlamentet betonar att sammanhållningspolitiken måste fortsätta att främja och förenkla ett gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete.

15. Europaparlamentet anser att jämställdhetsintegrering och integrering av ett jämställdhetsperspektiv genomgående bör främjas under alla stadier av programmens utformning och genomförande inom nästa sammanhållningspolitiska ram. Parlamentet efterlyser en mer konsekvent användning av spårningsverktyget för jämställdhetsbudgetering i alla medlemsstater, och betonar att förenklingsåtgärder inte får undergräva insatserna för jämställdhetsintegrering.

16. Europaparlamentet anser att den nuvarande definitionen av ”företag i svårigheter” utgör en orimlig börda för organisationer och medför onödig komplexitet för innovation och konkurrenskraft och för potentiella slutmottagare av sammanhållningsfonder. Definitionen bör därför ses över.

17. Europaparlamentet påpekar att lokala och regionala myndigheters aktiva och obligatoriska deltagande i utarbetandet, programplaneringen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av projekt på de områden som de förvaltar är en grundläggande förutsättning för en framgångsrik och skräddarsydd förenkling. Utan ett starkt partnerskap med de lokala och regionala nivåerna, och utan en förstärkning av deras administrativa kapacitet, riskerar sammanhållningspolitiken att bli en alltför centraliserad process med alltför liten inverkan på en balanserad utveckling av de europeiska regionerna.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om det vore möjligt att inkludera konsekvensbedömningar vad gäller territoriella aspekter och styrningsaspekter i den europeiska planeringsterminen. Parlamentet betonar att den europeiska planeringsterminen bör vara förenlig med sammanhållningspolitikens mål enligt artiklarna 174 och 175 i EUF-fördraget, och ser gärna att regionerna deltar i uppnåendet av dessa mål och att det tas fram en starkare territoriell strategi. Parlamentet betonar att regional BNP per capita måste förbli det viktigaste kriteriet för att fastställa medlemsstaternas anslag inom ramen för sammanhållningspolitiken, och anser att regional BNP per capita eventuellt kan kompletteras med andra regionala socioekonomiska indikatorer (t.ex. sociala, demografiska osv.) som bidrar till att bättre återspegla den socioekonomiska situationen i regionerna, i syfte att ytterligare minska de sociala och territoriella skillnaderna – även inom regionerna – och möjliggöra mer effektivt riktade investeringar där de behövs mest.

19. Europaparlamentet anser att nationella kontaktpunkter inom program med direkt förvaltning bör integreras i den nationella och regionala programplaneringen för sammanhållnings- och landsbygdsutvecklingsfonder, för att främja synergieffekter och stärka kapacitetsuppbyggnaden inom centralt och gemensamt förvaltade program inom samma territorier och politikområden.

20. Europaparlamentet uppmuntrar användningen av integrerade verktyg för regional utveckling såsom integrerade territoriella investeringar och lokalt ledd utveckling, och föreslår att man undersöker alternativ som syftar till att öka avsättningen av en andel av sammanhållningspolitikens budget till integrerade territoriella investeringar, lokalt ledd utveckling eller andra territoriella instrument för alla regioner – även med beaktande av de särskilda behoven i landsbygdsområden och avlägsna områden samt i EU:s östra gränsregioner, med fokus på projekt som på ett effektivt sätt kan tillgodose de faktiska territoriella behoven. Parlamentet rekommenderar att man undersöker förslag till problemlösning och tekniskt stöd för genomförandet av strategier och slutförandet av studier. Parlamentet anser att det ökande antalet integrerade initiativ för territoriell utveckling – såväl inom som utanför sammanhållnings- och landsbygdsutvecklingspolitiken – ofta saknar konkreta kopplingar till de europeiska struktur- och investeringsfonderna, vilket kan begränsa deras varaktiga effekter.

21. Europaparlamentet motsätter sig alla reformer av sammanhållningspolitikens programplanering som syftar till en toppstyrd centralisering eller åternationalisering, och upprepar att flernivåstyre, subsidiaritet, delad förvaltning och ett platsbaserat tillvägagångssätt alltjämt måste utgöra dess vägledande grundprinciper. Även om faciliteten för återhämtning och resiliens utformats för att ge ett snabbt svar på ekonomiska utmaningar har dess genomförande stött på betydande problem, däribland låg utnyttjandegrad, förseningar i utbetalningen av medel och bristande insyn i tilldelningsprocessen. Parlamentet erkänner dock viss positiv utveckling inom faciliteten för återhämtning och resiliens, särskilt inrättandet av normer för gröna investeringar och principen om att inte orsaka betydande skada. Parlamentet uppmärksammar att utbetalningen av medel till medlemsstaterna i program med direkt förvaltning inte nödvändigtvis återspeglar hur många delmål och mål som fastställts eller hur viktiga de är.

22. Europaparlamentet betonar att den centraliserade modellen har avslöjat flera svagheter, särskilt när det gäller spårbarhet, ansvarsutkrävande, effektivitet och långsiktigt genomslag för EU-finansieringen ([15]). Parlamentet framhåller att dessa svagheter inbegriper otillräckligt deltagande av lokala och regionala myndigheter och det civila samhället samt förseningar, begränsad transparens och risker för att åtgärderna inte slutförs. Parlamentet varnar för att avsaknaden av robusta övervakningsmekanismer och tydliga revisionskrav riskerar att undergräva trovärdigheten och de långsiktiga effekterna av EU:s finansieringsinstrument. Parlamentet efterlyser striktare tillsyn av, och större överensstämmelse mellan, utbetalningar och verifierade resultat, för att säkerställa att EU-medel leder till påtagliga fördelar för medborgare och sociala och ekonomiska aktörer. Parlamentet framhåller att flernivåstyre gör det möjligt att ta fram skräddarsydda lösningar för alla regioner, och understryker att det är viktigt med inkluderande processer för gemensam utformning som involverar lokala och regionala myndigheter.

([15]) EUT C 114, 29.3.2023, s. 5, ELI: EUT C, C/2024/5471, 10.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5471/oj, (punkterna 53–56).

23. Europaparlamentet motsätter sig tanken på ett enda nationellt program eftersom det inte på rätt sätt involverar lokala och regionala myndigheter och eftersom det långt ifrån motsvarar verkligheten på plats och skulle äventyra, eller till och med ödelägga, sammanhållningspolitikens förmåga att beakta olika behov inom sektorspolitiken liksom mål och särdrag inom makroregionala, nationella, regionala eller lokala instrument. Parlamentet vidhåller att användning av platsbaserade program som förvaltas på den regionala Nuts 2-nivån ([16]) tidigare har varit avgörande för att tillgodose faktiska behov på plats och effektivt minska de regionala socioekonomiska skillnaderna, och att dessa program därför måste fortsätta att utgöra ryggraden inom sammanhållningspolitiken framöver.

24. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete, kunskapsutbyte och kapacitetsuppbyggnad för lokala och regionala myndigheter, inklusive investeringar i deras tekniska och administrativa kapacitet. Utan ett starkt partnerskap med lokala och regionala myndigheter riskerar sammanhållningspolitiken att bli alltför centraliserad och mindre effektiv när det gäller att främja en balanserad regional utveckling. Förenklingsinsatser bör främja den roll som spelas av de lokala och regionala myndigheterna, som är avgörande för ett framgångsrikt genomförande av EU-finansierade projekt, särskilt inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden och Interregprogrammen. Parlamentet betonar att det är avgörande att stärka de lokala och regionala myndigheternas deltagande, även i programplaneringsfasen, för att säkerställa sammanhållningspolitikens effektivitet, territoriella relevans och resiliens. Parlamentet efterlyser en balanserad strategi som effektiviserar förfarandena och samtidigt bevarar flernivåstyret och det territoriella mervärdet av lokalt och regionalt engagemang.

25. Europaparlamentet konstaterar att resultatbaserade mekanismer kan vara avgörande för att göra sammanhållningspolitiken mer effektiv och resultatinriktad. Parlamentet varnar dock för att denna modell tillämpas alltför strikt eller att den ses som en universallösning i samband med programperioden 2028–2034. Parlamentet betonar att sådana mekanismer visserligen kan driva på effektiviteten men att de måste ta hänsyn till de olika utgiftssektorernas särdrag och de slutliga stödmottagarnas heterogenitet, särskilt på områden som forskning, socialpolitik och lokal infrastruktur, där kortsiktiga, mätbara resultat kanske inte fullt ut fångar upp de långsiktiga effekterna.

26. Europaparlamentet varnar för att de nuvarande resultatbaserade modellerna ofta är beroende av centraliserade förvaltningsstrukturer, vilket kan hindra regionala och lokala myndigheters förmåga att hantera specifika territoriella behov på ett effektivt sätt. Parlamentet betonar att en eventuell framtida tillämpning av resultatbaserat genomförande inte får ske på bekostnad av sammanhållningspolitikens centrala principer – såsom flernivåstyre, subsidiaritet och ett platsbaserat tillvägagångssätt – och måste åtföljas av betydligt starkare skyddsåtgärder för att säkerställa en sund förvaltning av EU-medel.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en flexibel och balanserad finansieringsram som kombinerar resultatbaserad och traditionell kostnadsbaserad finansiering och som möjliggör skräddarsydda lösningar som är anpassade till lokala förhållanden. Parlamentet ser gärna att man i högre grad ökad använder schablonbelopp baserade på delmål, i enlighet med vad som tillämpas i programmet Kreativa Europa, och att man ser till att de regionala och lokala myndigheterna behåller det oberoende som krävs för att genomföra sammanhållningspolitiken.

28. Europaparlamentet är särskilt medvetet om att myndigheter, organisationer i det civila samhället och små och medelstora företag inte får drabbas om resultatbaserade modeller införs, särskilt med tanke på de begränsade ekonomiska resurser som de i genomsnitt förfogar över för att förfinansiera åtgärder eller bygga upp en buffert för potentiella förluster om målen inte uppnås.

29. Europaparlamentet erkänner att likviditetsproblem avskräcker potentiella stödmottagare – även lokala myndigheter, som i vissa medlemsstater lider av bristande finanspolitiskt och budgetmässigt oberoende – från att ansöka om stöd för sammanhållningspolitiska projekt. Parlamentet efterlyser därför en betydande och skräddarsydd ökning av förfinansieringen i sådana fall och även i landsbygdsområden, gränsöverskridande områden och öområden för att stödja en snabb utbetalning av sammanhållningspolitiska medel, tillsammans med en förenkling av reglerna för samfinansiering.

([16]) Nuts (nomenklatur för statistiska territoriella enheter) är EU:s klassificeringssystem för att hänvisa till ländernas regioner för statistiska ändamål. ”Nuts 2” avser basregioner (för regionalpolitik).

30. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag, i dess halvtidsöversyn av sammanhållningspolitiken 2021–2027, om att program inom ramen för målet ”Investering för sysselsättning och tillväxt”, som genomförs i Nuts 2-regioner som gränsar till Ryssland, Belarus eller Ukraina, ges möjlighet till förfinansiering i form av en engångsutbetalning på 9,5 % av anslaget till programmet och en EU-finansiering på 100 %. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att föreslå ytterligare åtgärder för att tillgodose behoven i EU:s östra gränsregioner.

31. Europaparlamentet uttrycker oro över de regelbundna rapporterna från berörda parter om medlemsstaternas bristande tillämpning av övergripande principer vid utarbetandet av partnerskapsöverenskommelser. Parlamentet föreslår att en reviderad europeisk uppförandekod för partnerskap bör integreras direkt i förordningen om gemensamma bestämmelser för att säkerställa att den blir bindande och omfattar program under direkt förvaltning med territoriell inverkan. Parlamentet uppmanar kommissionen att strikt genomdriva tillämpningen av partnerskapsprincipen och undersöka åtgärder för att stärka parlamentets tillsyns- och övervakningsbefogenheter när det gäller partnerskapsöverenskommelser och partnerskapsprogram. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaterna utövar regelbunden tillsyn, även av partner under övervakning och experturval, för att säkerställa kompetens och förebygga bedrägerier.

32. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är att EU:s finansiella regler tillämpas strikt inom alla program och på alla stödmottagare för att alla former av bedrägerier, intressekonflikter, korruption, dubbelfinansiering och penningtvätt ska kunna undvikas. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föreslå ytterligare åtgärder för att förebygga och undvika dubbelfinansiering, öka möjligheterna för integrerade projekt, säkerställa interoperabilitet mellan datautvinningsverktyg och minimera de förvaltande myndigheternas skyldigheter att lagra uppgifter. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att göra användningen av it-verktyg såsom systemet för tidig upptäckt och uteslutning (Edes) och Arachne obligatorisk för alla EU-medel, inbegripet medel inom ramen för delad förvaltning, och att säkerställa en bättre användning av ny teknik för att öka kontrollerna och skydda EU:s budget mot bedrägerier och missbruk av medel. Parlamentet framhåller behovet av att skapa balans mellan förenkling och skydd av EU:s budget. Parlamentet påminner om att insatserna bör vara förenliga med principerna om god förvaltning, offentlig upphandling och kontroll, vilka alla är av yttersta vikt för att upprätthålla sociala och miljömässiga villkor och rättsstatsprincipen.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka synergierna mellan sammanhållningsmedlen och sektoriella program, såsom den har gjort för programmet Horisont Europa.

34. Europaparlamentet efterlyser mer direkt tillgång till EU-finansiering för regionala och lokala myndigheter samt städer och stadsmyndigheter, bland annat genom att bredda användningen av integrerade territoriella investeringar och behålla fokus på projekt som riktar sig till sociala och ekonomiska partner. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka ytterligare sätt att säkerställa att lokala och regionala myndigheter, det civila samhället och andra stödmottagare kan fortsätta att erhålla EU-finansiering, utan att försvaga tillämpningen av förordningen om villkorlighet, i de fall då nationella regeringar överträtt rättsstatsprincipen ([17]). Parlamentet understryker att finansiering inte får omfördelas till andra program, så att beslutet om upphävande respekteras, till dess att målen har uppnåtts och alla villkor för tillgång till finansiering har uppfyllts.

35. Europaparlamentet uppmuntrar dessutom till inrättande av ett permanent rådgivande nätverk som samordnar sitt arbete med redan befintliga program eller strukturer för att hjälpa kommunerna att navigera i det komplexa genomförandet av sammanhållningspolitiken.

36. Europaparlamentet välkomnar verktyg som EU:s verktygslåda för landsbygden, som syftar till att vägleda stödmottagarna bland tillgängliga program. Parlamentet betonar dock att behovet av sådana gemensamma kontaktpunkter belyser dagens alltför komplexa struktur, som fortfarande är otillgänglig för många stödmottagare, särskilt små offentliga myndigheter.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2092 av den 16 december 2020 om en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj).

37. Europaparlamentet betonar det akuta behovet av att öka investeringarna i att bygga upp en effektiv och adekvat administrativ kapacitet, med särskilda ekonomiska resurser och tekniskt stöd, särskilt för lokala och regionala myndigheter – även i öområden och avlägsna områden, och med särskilt fokus på regioner med historiskt låg utnyttjandegrad – för att stödja en decentraliserad och effektiv förvaltning och användning av EU-medel.

38. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av instrumenten för tekniskt stöd inom ramen för sammanhållningspolitiken, såsom de som utvecklats i samarbete mellan Europeiska investeringsbanken och kommissionen, för att stödja strategisk planeringskapacitet för territoriella investeringar, samt riktat rådgivningsstöd för identifiering, planering och utformning av projekt. Parlamentet inser finansieringsinstrumentens centrala roll för att främja konkurrenskraften i alla EU:s regioner och utnyttja både privata och offentliga medel.

39. Europaparlamentet betonar att sammanhållningspolitikens framgång är beroende av framåtblickande och inkluderande strategier, ett lämpligt deltagande av berörda parter och det civila samhället samt sund styrning. Parlamentet erkänner behovet av att främja resultatbaserade förvaltningsmetoder, bland annat användning av mätbara indikatorer och förändringsteoretiska modeller för programutvärdering. Parlamentet betonar hur viktigt det är att anslå särskilda resurser för att bygga upp kapaciteten hos arbetsmarknadens parter och för att göra det möjligt för det civila samhällets organisationer att stärka sin roll när det gäller god förvaltning och genomförande av EU-medel.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom den nya ramen för statligt stöd föreslå ytterligare förenkling av tillämpningen av reglerna för statligt stöd när det gäller sammanhållningsrelaterad och sektorsövergripande finansiering som kombinerar EU-medel och nationella medel (t.ex. vid finansiering genom flera källor inom ramen för Europeiska socialfonden+ och Eruf) i syfte att minska förekomsten av fel och administrativa bördor på nationell och regional nivå, samtidigt som man ökar effektiviteten av sammanhållningspolitikens investeringar på plats och undviker snedvridning av marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om program under delad förvaltning i vissa fall skulle kunna omfattas av liknande undantag från reglerna för statligt stöd som de under direkt förvaltning, såsom Horisont Europa eller Fonden för ett sammanlänkat Europa.

41. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att i samband med den kommande översynen av direktivet om offentlig upphandling i EU ([18]) fortsätta att främja tillämpning av socialklausulen och kollektiva förhandlingar. Parlamentet understryker att upphandlande myndigheter måste utesluta, från offentliga upphandlingar, de ekonomiska aktörer som har ägnat sig åt brottslig verksamhet. Parlamentet efterlyser regler för sammanhållningspolitiken som gör att offentliga medel endast kan anslås till företag som respekterar arbetstagares rättigheter och gällande regler för arbetsvillkor.

42. Europaparlamentet anser att principen om en samordnad granskning bör stärkas och påminner om att tillämpningen av metoden med samordnad granskning i praktiken är beroende av det robusta och tillförlitliga revisionsarbete som utförs av revisionsorganen i medlemsstaterna. Parlamentet betonar att en reviderad, förstärkt och enhetlig strategi för revisioner och kontroller bör införas i nästa sammanhållningspolitik, och att denna strategi bör syfta till att minska både fel- och bedrägerifrekvensen genom att stärka de förebyggande förhandskontrollerna i början av budgetperioden, för att minska kontrollernas svagheter och risker. Parlamentet betonar vikten av att anpassa denna strategi till Europeiska revisionsrättens rekommendationer, särskilt när det gäller att stärka den ekonomiska förvaltningen, förbättra utgifternas effektivitet och säkerställa att fel som konstaterats under tidigare programperioder inte upprepas.

43. Europaparlamentet efterlyser en mer konsekvent tolkning av förordningar av revisionsorgan i hela EU och inom alla fonder, och förespråkar en mer riskbaserad revisionsstrategi för att undvika onödigt dubbelarbete och samtidigt säkerställa en effektiv finansiell tillsyn och förebyggande av bedrägerier. Parlamentet betonar att de program som bedrivs av medlemsstater som omfattas av villkorlighetsmekanismen för rättsstatsprincipen eller förfarandet enligt artikel 7, eller som inte medverkar i Europeiska åklagarmyndigheten, måste granskas mer ingående.

([18]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (text av betydelse för EES) (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå standardisering och en bredare användning av förenklade kostnadsalternativ och finansiering som inte är kopplad till kostnader, och betonar att de har en central roll när det gäller att minska de administrativa bördorna, sänka felfrekvensen och förbättra genomförandet. Parlamentet rekommenderar att man utvidgar dessa mekanismer, särskilt genom att lätta på kraven när det gäller tröskelvärden för offentlig upphandling, kontroll och granskning. Parlamentet betonar att de är användbara i sammanhang där målen är tydligt verifierbara, särskilt för mindre stödmottagare såsom lokala myndigheter, organisationer i det civila samhället och lokala aktionsgrupper, eller i projekt som involverar mikroföretag och aktörer inom den sociala ekonomin, för att minska byråkratin och påskynda genomförandet. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka alternativ som syftar till att införa förenklade rapporterings- och granskningsförfaranden för lokala myndigheter i områden med färre än 100 000 invånare och för stödmottagare i landsbygdsområden, öar och EU:s yttersta randområden, i syfte att hitta en balans mellan förenkling och sund ekonomisk förvaltning.

45. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att ändra tillvägagångssättet för revisioner och kontroller genom att frångå användningen av statistisk extrapolering för finansiella korrigeringar för att tydligt skilja mellan oavsiktliga fel och bedrägerier, för att säkerställa att sådana korrigeringar endast inriktas på fall av systembetingade oriktigheter och avsiktliga bedrägerier, och för att undvika en alltför stor arbetsbörda eller ekonomiska påfrestningar för stödmottagare och förvaltande myndigheter. Parlamentet betonar att den administrativa och ekonomiska bördan i samband med finansiell kontroll och revision samt uppföljningen av detta alltid bör stå i proportion till storleken på medlen och riskerna.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka olika alternativ för att öka komplementariteten mellan EU-medel, bland annat genom att återintegrera gemenskapsbaserade och lokala utvecklingsinsatser inom Ejflu i förordningen om gemensamma bestämmelser.

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt medlemsstaternas nationella och regionala parlament.